

Lặng giữa vô thường

ISSN: 2734-9195

11:32 29/01/2026

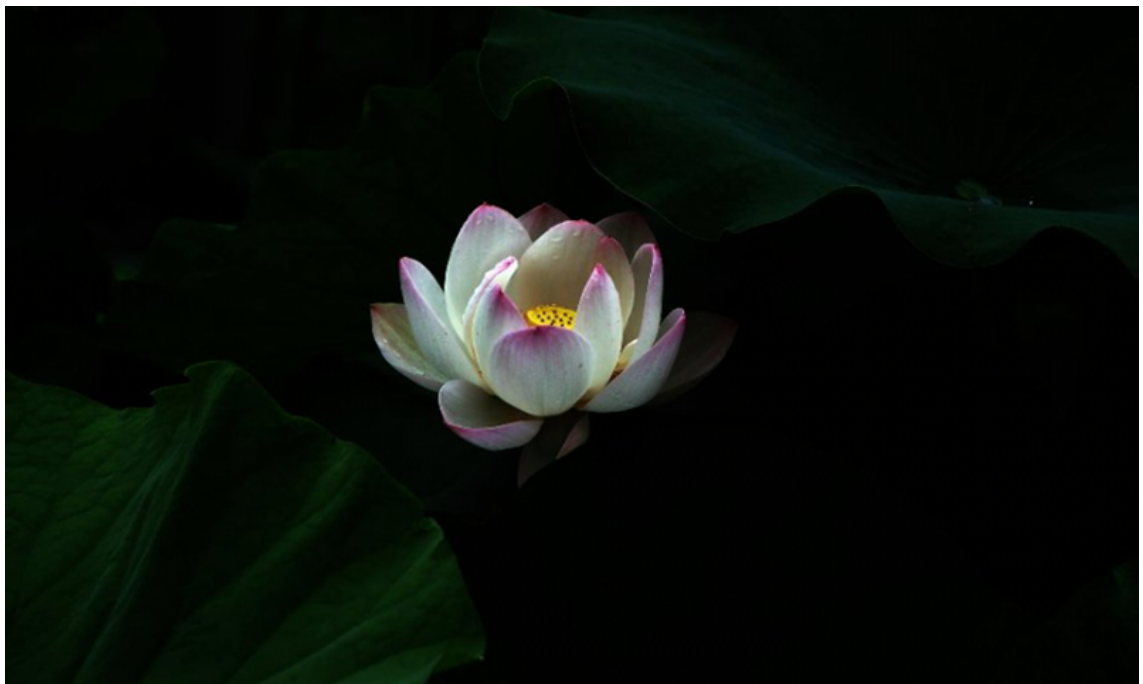
Thuyền về qua bến sông trăng/Khẽ ngang chùa cũ, ngỡ rằng chốn thiêng/Bóng người tĩnh lặng an nhiên/Trầm hương quyện gió bên triền núi xưa!...

Gió rơi xuống cội thường xuân

Tay nâng khói biếc lưng chừng phai phôi

Thương người kiếp mộng dần trôi

Nửa mang khâm liệm, nửa rời phiền đau.

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Tuệ tri giữa chốn thanh không

Mặc nhiên một góc thư phòng, nhàn mai!

Huyền cầm cất điệu trần ai

Tàn cơn mộng mị, trùng lai giấc thiền.

Rót buồn những hạt chiều rơi
Rũ nghe biêng biếc nửa đời lạ quen
Bỏ lời sáo lộng chê khen
Lặng trong vô thi mùa sen ta về!

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Lá xanh thay những lá vàng
Người mang những mối tơ oan trả người
Rót vào thuận-nghịch, đầy-vơi
Vỡ ra thăm thẳm một đời lặng đau.

Người về rải hạt từ bi
Lặng nghe hạnh phúc thầm thì sớm mai
Mê lầm dút nghiệp, thoát thai
Bỏ đi vương bận hình hài tử sinh.

Nhành hoa nở giữa đêm Xuân
Nghìn năm gió lạnh ủ mình khói sương
Nụ trầm ấm giọt quỳnh hương
Tàn tro mấy mảnh vô thường sắc không!

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Thương thay chiếc lá đã rơi!
Còn xanh nhưng đã lìa đời phiêu linh
Về nương đất lạnh một mình
Tựa như thân phận ba sinh kiếp người.

Thuyền về qua bến sông trăng
Khẽ ngang chùa cũ, ngỡ rằng chốn thiêng
Bóng người tĩnh lặng an nhiên
Trầm hương quyện gió bên triền núi xưa!...

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**